

IGOR OROZVIČ KDYŽ CHLAP SVLÉKÁ TMU

VS.0051-2

Igor Orozovič je uznávaný divadelní herec, který se stále častěji objevuje i na televizní obrazovce či ve filmu. Sám si nejvíce cení projektů, na kterých se může podílet autorsky, což nejčastěji bývá v Cabaretu Calembour, který spoluzakládal. Před rokem, v období tvrdého lockdownu, zaujal širokou veřejnost charitativní písní a videoklipem Hippokratova armáda, který vznikl ve spolupráci s Kontem Bariéry. V posledních letech skládá a chystá si písně, s nimiž se vydává na sólovou hudební dráhu. Ten čas právě nazrál a Igor Orozovič, obklopený spřízněnými muzikanty, se letos na jaře vydává pod křídly Supraphonu na první koncertní šňůru. Je trochu tajemně nazvaná Když chlap svléká tmu a mezi prvními koncerty nechybí vedle Prahy i Ostrava a Brno!

Igore, už je to třináct let, co jste složil svoje první písničky pro Cabaret Calembour. Za tu dobu jste měl několikrát možnost skládat scénickou hudbu i pro jiné projekty. Proč až teď přicházíte s vlastním koncertním programem?

Pomýšlel jsem na to odjakživa. Ale měl jsem dojem, že musím nějak hudebně i duševně dozrát, abych s tím mohl před lidmi vylézt. Tvorba pro Cabaret Calembour je naplňující a nekončí. Ale je to převážně zábavný žánr a dost jasně vykrystalizovaná poetika. A i když jsem do každé inscenace propašoval nějakou tu šansonovější záležitost, pořád jsem cítil, že se musím pustit ještě do téhle hudební řeky a pořádně se v ní vyráchat, aby mi pak za dvacet let nebylo líto, že jsem to nezkusil.

A co jste při tom zjistil?

Zjišťuju, že ta řeka nemá dno a je mnohem těžší psát hudbu a texty sám pro sebe a za sebe, než tvořit pro inscenaci nebo nějakého jiného zpěváka. Zároveň nemám jasně definovaný žánr a pro autorské songy není v češtině pojmenování, pokud člověk nechce být písničkář nebo šansonier. Ale vlastně je to i výzva. Hodlám si s tím pohrát a hledat to společně s posluchači.

Nebudeme si to přece usnadňovat škatulkou. (směje se)

Pro první singl a klip jste vybral píseň Náušnice. Proč padl výběr právě na ni?

Koncertní projekt má podtitul *Když chlap svléká tmu*. Původně měla být prvním singlem stejnojmenná píseň, ale když jsem si představil ten černobílý artový videoklip, jaký by si zasloužila, došlo mi, že bych asi diváky, co mě neznají, trochu vyděsil. A oni by se lekli, že takhle temná bude celá má nová tvorba. Tak jsme po poradě se Supraphonem zvolili *Náušnice*, které více balancují mezi žánry, ze kterých vycházím. Jsou hravější a zpěvnější a inspirované situací, kdy muž nachází v posteli zapomenuté náušnice svých milenek. A nevěřili byste, kolik dalších konkrétních příběhů se ztracenou náušnicí jsme od začátku natáčení písně slyšeli, a dokonce už i zažili.

Jaký je videoklip?

Videoklip vznikl v režii Jany Hojdové a účinkuje v něm celá řada krásných žen v čele s charismatickou modelkou Denisou Krškovou. Dlouho jsme hledali tu správnou femme fatale, než jsme ji našli. Denisou to

ale jen začíná, protože náušnic je v písní víc, musí být tedy víc i dívek. Mezi dalšími kráskami jsou herečky Jana Pidrmanová, Kamila Trnková a samozřejmě Veronika Lazorčáková, která se mnou píseň zpívá. Přál jsem si, aby celý klip působil jako oslava ženské krásy a milenecké lásky... Taková hravost jak od Serge Gainsbourga. Mám dojem, že to i tahle doba zase trochu potřebuje.

Vstupenky rychle mizí, dokonce v Praze již máte první koncert vyprodaný. Co tomu říkáte?

Nečekali jsme to a je to radost. Koncerty se blíží, a sílí pocit zodpovědnosti, že musí být dokonalé.

S koncerty během jara vystoupíte nejen v Praze, ale také v Ostravě a Brně. Proč začínáte právě v těchto městech?

Tak Ostrava byla jasná volba. Je to moje druhé domovské město – hlavně z uměleckého hlediska. Hned po DAMU jsem tam totiž dostal angažmá v Národním divadle moravskoslezském, kde jsem se mohl vyhrát v tak úžasných rolích, jako byl Oidipus, Amadeus nebo Nikola Šuhaj z Balady pro banditu. Doteď si tam občas střihnu Jarka Lukavského v Holých Dupách (ostravská verze světového muzikálu Donaha). Mám to město opravdu rád! Miluju Ostraváky a oni snad ještě nezapomněli na Orozoviče. V divadle MÍR, kde jsem se taky něco nahrál, to 20. dubna bude fajn!

A proč Brno?

No, aby mu to nebylo líto (usmívá se). Ne, vážně – Brno mám moc rád a jezdíme do

něj teď často hrát třeba *Božskou Sarah* s paní Ivou Janžurovou. Spolupracujeme tak s Divadlem Bolka Polívky. A když jsem v Brně, tak vždycky Brňanům závidím tu atmosféru a radost v ulicích. Mám tu spoustu kamarádů a zajímá mě nový prostor *Cabaret des Péchés*, kde budeme koncertovat 26. května. Myslím, že jeho sametové prostředí bude sedět k mým písničkám úplně nejvíc. Tam se opravdu těším a věřím, že si to parádně užijeme.

Na co se mohou těšit návštěvníci koncertů?

Na hudbu a texty, kterými se musíte nalinko proposlouchat. Je mi líto, že v moderní hudbě se ztrácí melodie, a chtěl bych to trochu obrodit.

Přál bych si, aby si diváci neužili jen samostatné písně, ale aby celý koncert byl jedním velkým zážitkem. Společně na chvíli zapomenout na svět venku a ve zešeřelém sále spolu sdílet hudbu a příběhy – stvořit si na chvíli vlastní svět. Utéct do fantazie.

Představíte kapelu?

Kapelu tvoří bubeník Marcus Jurkovič, basista Jan Timiopulos a můj souseď kytarista Michal Rákosník. Jazzovým saxofonem a klarinetem koření Martin Forst, na klávesové nástroje nás jistí Zdeněk Dočekal. Třešničkou je Kristýna Farag, jež vládne příčinou flétnou i zpěvem. Pěveckým hostem je pak moje kolegyně z Národního divadla Veronika Lazorčáková, již už neřekneme jinak než „Zaz z Karlína“. Baví nás se navzájem ovlivňovat a společně hledat cesty, jak každou píseň uchopit.

IGOR OROZOVIČ & Co. – KONCERT / KDYŽ CHLAP SVLÉKÁ TMU

13. dubna PRAHA – La Fabrika / VYPRODÁNO

14. dubna PRAHA – La Fabrika / přidáný koncert

20. dubna OSTRAVA – Divadlo Mír

26. května BRNO – Cabaret Des Péchés

Vstupenky

Foto © Adam Vacula

PETR JANDA ASI SE MI NEBUDE CHTÍT

Kulaté životní výročí, a k němu mimořádné sólové album

Petr Janda a Olympic k sobě neodmyslitelně patří, a tak to zůstane i nadále, když se prý už rodí demáče pro další řadovku. Tohle album je však mimořádnou událostí k jeho osmdesátinám: právě pro ten účel byly složeny songy, napsány texty, sestavena studiová skupina a přizváni četní hosté, dokreslující zvláštní atmosféru. Je jasné, že melodické nápady nezapřou autora

zhruba tisícovky povětšinou olympických písní, a přece se tahle muzika v mnohém odlišuje. Je to určité bilancování, ohlížení a vzpomínání, ale rozhodně nikoli odcházení, neboť zpěvák, kytarista, skladatel etc. má energie na rozdávání. Dvanáct vinylových nahrávek s dramaturgickou logikou pořadí, na CD přidané dva bonusy podtrhují výjimečnost akce. K Jandovi se

jen pro tentokrát přidali „mladašové“ Lukáš Pavlík (bicí, spoluproducent), Adam Stivín (baskytara), Ondřej Fencel (klávesy, vokály, texty) a Lukáš Koranda (doprovodné vokály, texty). K této základní partě přibyli přátelé, včetně hudebních spolu pamětníků Jiřího Stivína, Emila Viklického, Antonína Gondolána nebo Jiřího George Kozla. Nechybí ani housle Pavla Šporcla, fukací harmonika

Matěje Ptaszeka, piano Petra Vondráčka, akordeon Karla Maříka, rázné dechy a vokální Dobrý večer Quintet. A ovšem také Marta Jandová, třeba v baladickém duetu s otcem. Rocková podstata, šansonová překvapení nebo swingová libůstka, jubilejní extrovka pro všechny fandy Petra Jandy a úspěšného nalézání hudebních proměn. Jedna z událostí roku!

SU 6757-2, 1

SPIRITUÁL KVINTET ZPÍVAT SE NEPŘESTANE

Doktor Jiří Tichota, spoluzakladatel a kapelník Spirituál kvintetu, nově nahlédl bohatý písňový odkaz. Zlákán LP formátem, po několika desítkách let pro ten účel opět využitým, vybral 28 (na CD o dvě méně) skladeb z prakticky celého nahrávacího období Spirituálu. Jemným detailem je skutečnost, že vinylová stopáž činí 85 minut, připomínajících, že stejný

počet let byl doktoru Tichotovi právě dopřán. Je to poslouchání parádní, přibližující maximum z v čase proměnlivých sestav kapely. Ta vždy vynikala skvělým výběrem předloh, kompetentní instrumentací, výborně pasujícími texty a zpíváním výrazně sólovým i nezaměnitelně vícehlasým. Vnitřní obal připomíná všechny průběžné členy Spirituálu a je to sestava opravdu

hvězdná. Dušan Vančura, Karel Zich, Oldřich Ortinský, bratři Nedvědové, Zdenka Tichotová nebo Irena Budweiserová a nověji Jiří Cerha, Jiří Holoubek, Veronika Součková a Pavel Peroutka spoluvytvářeli legendu našich pódii a studií, mnozí již bohužel sledují současné osudy těch písničků odkudsi shora. Snad budou také potěšeni touto kompilací, nabízející osobně

vybrané jádro toho nejdůležitějšího. Vedle muziky tu najdete řadu dokumentárních fotografií a ohlédnutí Jiřího Tichoty za ukončenou existencí Spirituál kvintetu. Název ani v nejmenším nepřehání: zpívat se nepřestane. Tyto písničky budou docela určitě navždy patřit k těm pro potěchu i zamyšlení nejčastěji využívaným.

HOLEČEK & MARCEL PROJECT

LIGHT UP YOUR FIRE

Jan Holeček a Pavel Marcel – duo renomovaných muzikantů s bohatou hudební historií spjatou jak s jejich vlastními projekty (Holeček – Livin Free, Flamenco reunion session, Marcel – Pumpa, Skinny Molly), tak s legendami jako Luboš Andršt (Holeček) či Michal Prokop (Marcel) nyní nově společně zúročuje své zkušenosti i chuť k hledání nových cest coby Holeček & Marcel Project! Ambiciózní spojení dvou osobností s perfektními referencemi a nezpochybnitelným muzikantským umem po řadě úspěšných koncertů chystá pod názvem „Light Up Your Fire“ konečně také studiové album přesahující dosavadní horizonty. První ochutnávka v podobě působivého videoklipu k titulní skladbě dokazuje, že je rozhodně na co se těšit!

„V našem novém klipu se odehrává příběh, ve kterém se setkává moje současné já s přeludem sebe sama z minulosti. Tento přelud symbolizuje temnou stránku každého z nás, ale symbolizuje také ty lidské stránky, které jsou pod vlivem politických ideologií nebo náboženství. V zásadě jde o metaforické vyjádření věčného konfliktu dobra a zla, svobody a nesvobody a hledání vlastní životní cesty. Motem klipu je provolání: „Najdi si svého boha dřív, než ti ho najdou jiní...“, to se opakuje ve skladbě celkem v sedmi jazycích,“ představuje Jan

Holeček koncept povedené klipové novinky. Ostatně spojení dvou výjimečných hudebníků s vyhledávaným režisérem Michalem Škořepou (mj. Michal Prokop, Wahnout, Xindl X, Stroy, Imodium atd.), zasazené do skvělých kulis ateliéru a tetovacího studia Davida Szalaye, snad ani nemohlo dopadnout jinak než na výbornou.

„To je tak, když klapne úplně všechno. Skvělá muzika od lidí, co vypadají jak z Tarantinova filmu. Jasná vize a ksicht. Pak tetovací salon, co budí dojem, jako by na něm rekvizitáři strávili tejdén, a v něm lehátko,

kde se vám frontman před kamerou nechá majitelem pokérovat v přímém přenosu. To nemohlo dopadnout špatně, i kdybych to chtěl točit na mobil,“ komentuje spolupráci Škořepa, který se společně s Janem Holečkem podílel na námětu klipu a vedle režie se postaral i o střih a kameru.

Náboj a dynamika Light Up Your Fire zároveň také leccos napovídá i o samotném stejnojmenném albu, které vyjde v dubnu pod hlavičkou vydavatelství Supraphon. Kromě čtveřice autorských skladeb, mezi něž patří i klipová novinka,

Holeček & Marcel Project vítaně překvapí také pětici coververzí mj. skladeb Cata Stevense, Petera Hammilla nebo Murraye Head.

Jako celek pak Light Up Your Fire slibuje elektrickou kytarovou jízdu i akustickou průzračnost, Hammondky plus výtečné hosty, kteří bicími, vibrafonem, foukací harmonikou nebo kontrabasem doplňují zvukovou barevnost nahrávek, jež potěší dospělé rockery i mladé hledače netradiční zajímavosti.

Foto © David Szalay

SU 6759-2

PETR HAPKA

TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO NA VINYLU!

Skladby Petra Hapky (1944–2014) patřily již od šedesátých let k tomu nejstylovějšímu a nejkvalitnějšímu, co se u nás dalo slyšet. Pravidlem bylo spojení jeho silných melodií s výbornými textaři a jedinečnými zpěváky. Tato na dvanáct nejzásadnějších písniček zúžená vinylová podoba rozsáhlejší cédéčkové kompilace ukazuje vývoj od roku 1964, kdy Karel

Gott velkým hlasem nazpíval Hapkovu Malou píseň na slova Petra Rady. Další skladby tohoto autora muziky, klavíristy, aranžéra, dirigenta či kapelníka studiových orchestrů slovy opatřili třeba Pavel Vrba, Zdeněk Rytíř a zejména Michal Horáček pro interpretky a interprety zásadnosti Hany Hegerové, Waldemara Matušky, Václava Neckáře, Karla Zicha

nebo Richarda Müllera. Je tedy zjevné, že skladatel nebyl fixován na jen úzký okruh témat, textařů a vokalistů. Jeho u klavíru vznikající nápadité, nejčastěji baladické songy představovaly důležitý kus repertoáru mnohých výrazných hlasů naší populární muziky. Součástí sestavy mimořádných skladeb jsou také nezapomenutelné duety s Hanou Hegerovou, Lucií Bílou

a Janou Kirschner. Hapkův průkazný talent, elegantní zjev nebo muzikantský zpěv po několik desetiletí spoluvytvářely podobu českého popu s vosačkou nejvyšší jakosti. Tato Milošem Skalkou vybraná kompilace pro sympaticky navrátilivší se vinyly je opatřena remasterovaným zvukem, průvodním textem a dokumentárními fotografiemi.

SU 6749-1

Foto © Otto Diabola

MICHAL HORÁK NEKONFLIKTNÍ TYP

Vřele přijatá druhá řadovka Michalalbum, úspěšné turné, řada klipů pravidelně bodujících v trendech YouTube a v neposlední řadě ocenění Objev roku v anketě popularity Český slavík 21 – to je ve zkratce loňský rok písničkáře Michala Horáka, který můžeme bez uzardění označit za vskutku výjimečný. Nicméně první měsíce roku nového naznačují, že talentovaný mladík jede na úspěšné vlně i nadále! Potvrzuje to mimo jiné nominace na Objev roku v Cenách Anděl Coca-Cola 2021 a nyní i zbrusu nový singl a povedený klip Nekonfliktní typ, který láká na právě startující jarní turné.

„Původní nápad byl zcela neškodný, a to napsat univerzální hate-song, kde se dotyčnému adresátu vyspílá takovými přírovnáními, jak by to příslušelo správnému nekonfliktnímu typu. Ve světle posledních událostí mi nicméně nějaká konkrétní jména na mysl přicházejí. To ale nic nemění na tom, že píseň by měla hlavně pobavit, čehož není nikdy dost,“ komentuje aktuální novinku Horák, jenž se nedávno představil také v populární talkshow 7 pádů Honzy Dědka.

Jak už je pro stoupající hvězdu tuzemského písničkářského nebe typické, v novém singlu se sobě vlastní lehkostí a nakažlivým humorem rozhodně nešetří, a to včetně nečekaných slovních spojení, z nichž nejedno má potenciál zlidovět. To vše pak skvěle podtrhuje řemeslně

i obsahově výborně zvládnutý videoklip v režii Vladimíra Špičky, který – jak Horák podotýká – „se chopil detailního vizuálního zpracování s takovým elánem, že se to jen tak nevidí, a to od ruční výroby rekvizit až po animace v klipu.“

Elánem v klipu ale nešetří ani sám Michal. Ten se v něm například ocitl v zápasnickém ringu, v němž předvádí pohybové kreace, za které by se nemusel stydět možná ani profesionální fighter. To ale platí i v případě dalších herců, mezi nimiž pozorný divák a znalec Horákovy předchozí klipové tvorby objeví hned několik dobře známých tváří... Opomenout ale nemůžeme ani stepařskou skupinu Klepeto Praha, která svým umem originálně zpestřila jak klip, tak samotnou nahrávku.

I přes svůj zjevný talent nejen hudební, ale i zápasnický však Michal Horák dle vlastních slov mezi konfliktní typy nepatří: „Co si pamatuju, tak ve zlém jsem se nikdy nebral. Naštěstí k tomu nebyl důvod. S kamarády si ale příležitostně sportovně za zápasíme v řeckořímském stylu. Zápas ale vzhledem k tomu, že většina z nich váží o dvacet kilo víc než já, nemá většinou dlouhého trvání. Dost nás to ale, minimálně v tu chvíli, baví.“

Pokud o tom snad někdo po zhlédnutí klipu pochyboval, ze slov výše je nad slunce jasně, že naprosto nekonfliktní atmosféra se dá očekávat i na aktuálním koncertním turné. To Horák odstartoval ve středu 9. 3. speciálním dvojkonzertem s Voxelem a řadou hostů v pražském Lucerna Musica

Baru, jehož výtěžek byl věnován na pomoc Ukrajině, a v jeho rámci zavítá do šesti dalších měst.

„Vzhledem k tomu, že se jedná o sérii koncertů po několikaměsíční zimní pauze, bude v repertoáru spousta novinek, co jsem přes zimu napsal a vydal. Lidi se samozřejmě o to víc můžou těšit na moje faily s vypadáním textu a následným zachraňováním situace, což se po takové době zákonitě dít bude. Ale i na to se těším, každý koncert je pak jedinečný,“ láká se svým charakteristickým humorem na právě probíhající turné stále populárnější písničkář. Kompletní výčet všech koncertů najdete níže nebo na webu www.michalhorak.eu, kde kromě vstupenek pořídíte také zajímavý merchandise.

SU6747-2

VS 0050-2

17.4. Boskovice
20.4. Humpolec
21.4. Pardubice
29.4. Plzeň
30.4. Hradec Králové
30.4. Brno

Podrobnosti na: www.michalhorak.eu

ANDY CERMAK OUR LOVE!

Po úspěšných singlech Summer Lonely Night, Inside Outside a Dark Blue Sky přichází frontman Sunflower Caravan, zpěvák, pianista a skladatel filmové hudby Andy Cermak s emotivní novinkou Our Love! Působivou píseň, která je předzvěstí Andyho albového debutu, podbarvuje minimalistický videoklip, který pro Cermaka natočila jeho žena.

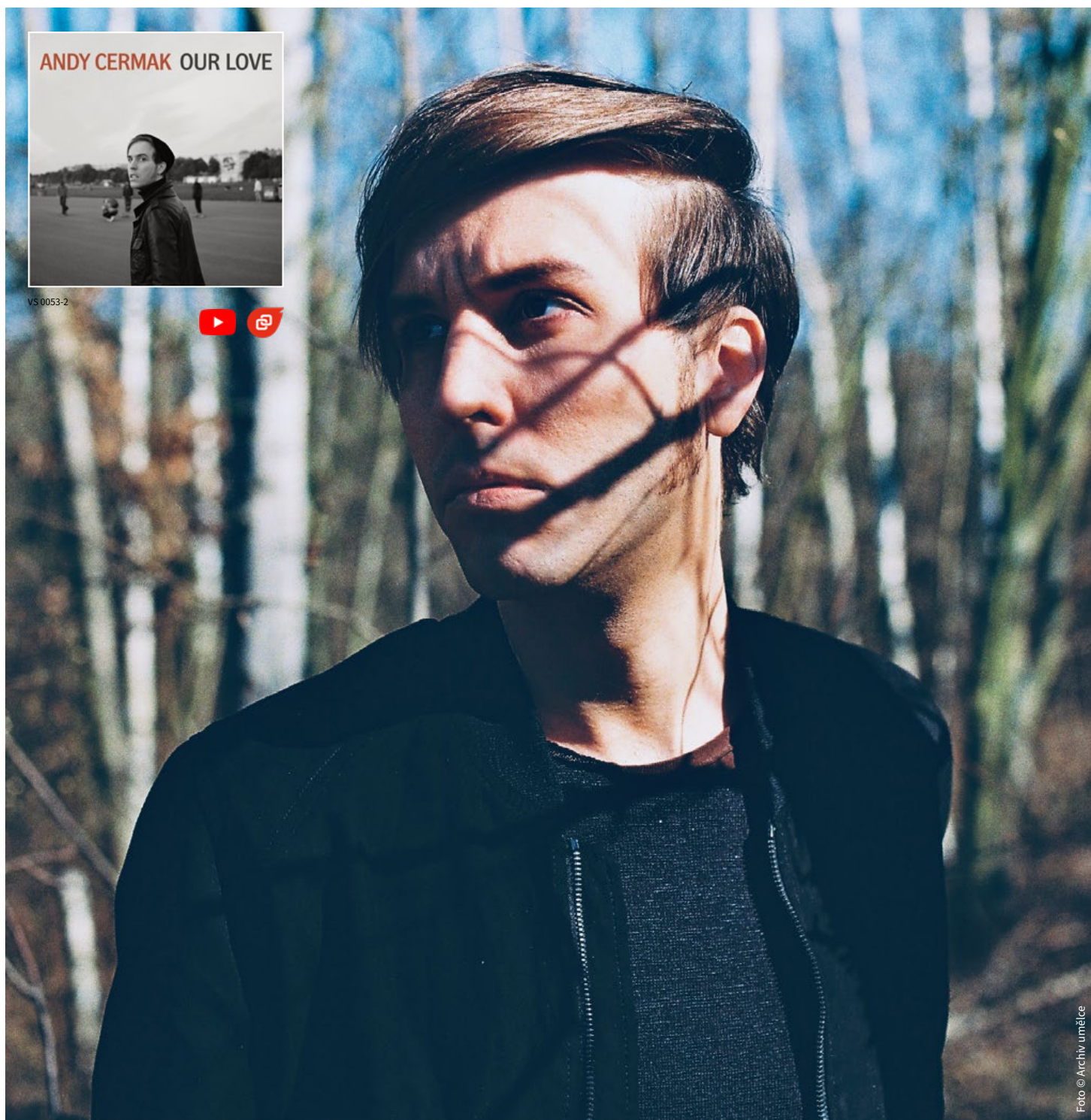
„Když jsem skládal Our Love, ještě jsem netušil, do jaké doby budu singl vydávat. Je to naprosto nečekaná doba hrozných válek na Ukrajině, je to ale také doba vzájemné propojenosti a pomoci. Píseň Our Love je o naší lásce jako takové, a právě ta nám říká, jakým směrem se máme ubírat. Jak se zpívá v refrénu, je to ta nejlepší věc, kterou máme, za kterou musíme bojovat, a kterou musíme oslavovat. To, co vidíme nyní ve světě na straně dobra, je jasně poháněno láskou neboli tím správným citem, který mají všichni v přirozenosti, akorát je někdy nezdravě potlačen nebo dokonce umlčen.

Nejdřív mi to přišlo moc přímočaré až přehnané, ale refrén mi jaksi nedovolil jiná slova. S odstupem jsem rád, že jsem je tak nechal,“ komentuje Andy svou singlovou novinku.

Kromě samotného silného textu skladba zaujme také charakteristickým Cermakovým skladatelským rukopisem s dominantním zvukem piana a emotivním pěveckým projevem, který je navíc v závěru podkreslený výrazným sborem. Podobně jako v případech předchozích singlů, i u Our Love se o mix a skvělou současnou zvukovou produkci postaral osvědčený berlínský producent Niko Stoessl.

Když pak přijde na samotný videoklip, který vznikl kompletně na iPhone v domácí „low-budget“ produkci, Cermak dodává: „Nepadlo nás si prostě hrát s prázdným pódiem, kde budu jen já a velké koncertní křídlo, jiný plán nebyl. Tak jsme strávili jedno příjemné odpoledne v KD Barikádníků a zkusili různé záběry. Nakonec jsem v postprodukci propojil záběry dohromady. Přišlo mi zajímavé použít dva různé záběry najednou, většinou se použije ten nejlepší a ostatní se vyhodí, tady má naopak divák možnost sledovat dvě performance zároveň.“

Jak už bylo naznačeno v úvodu, Our Love je další předzvěstí z chystaného sólového alba, na němž se Cermak profiluje jako silný autor melancholického klavírního popu a bude se tak zásadně lišit od tvorby jeho domovské kapely Sunflower Caravan. Album pojmenované Secret December vyjde letos v květnu a Cermak jeho vydání hodlá podpořit i koncertně, a to jak sám pouze s pianem, tak s doprovodnou kapelou ve složení Zdeněk Jurčík (bicí) a Vojtěch Šeliga (klávesy), kteří jsou známí třeba z kapel okolo Jaromíra Švejdíka.

JITKA ZELENKOVÁ

VINCENT & ZNOVU SEDMDESÁT

Stálce naší populární hudby Jitka Zelenková vydala singl Vincent; jde o slavný song Dona Mc Leana, který v průběhu let zařadila do svého repertoáru řada světově proslulých interpretů a u nás ho v sedmdesátých letech proslavil Pavel Bobek. Jitka Zelenková, která si skladby do svého repertoáru vždy pečlivě vybírá, k tomu uvedla: „Starry Starry Night je překrásná melodická písnička. A navíc ji česky už před lety skvěle otextoval Zdeněk Rytíř. Jsem moc

ráda, že jeho žena Helena souhlasila s tím, abych ji nazpívala.“ Zelenková vydává singl Vincent v krátkém čase po dvou předchozích písních: Věř mi autorské dvojice Ivan Němeček a Jaroslav Wykrent a coververzi songu Right Here Waiting Richarda Marxe s českým textem Eduarda Krečmara Kamoli se dáš.

V nové nahrávce Vincenta Jitku Zelenkovou doprovázejí kytarista Ivan Korený, kontrabasista František Raba a klavírista

Lev Rybalkin. Singl doprovází originální videoklip, jež vytvořila ilustrátorská a designerská dvojice Pavla Šnajdarová a Ondřej Mladý, kteří stojí za studiem OP & K. „Bylo celkem jasné, že klip k této písničce bude animovaný. Pavla a Ondřej to pojali moderně a s citem a mně se výsledek moc líbí,“ dodala Zelenková.

Jitka Zelenková těsně před pandemií koronaviru vyjela na narozeninové turné, které však po několika koncertech

zákeřná nemoc a lockdowny zmařily. Nyní se na pódia vrací a 15. 5. 2022 v pražském divadle ABC uspořádá odložený narozeninový koncert s nadsázkou nazvaný „Znovu 70!“

Nový singl Jitky Zelenkové Vincent vydává Supraphon 25. března 2022, kdy bude na Spotify, iTunes/Apple Music nebo na Supraphonline.cz i v dalších obvyklých digitálních službách.

PODIVUHODNÉ POHÁDKY BOŽENY NĚMCOVÉ

S AŇOU GEISLEROVOU A ANNOU KAMENÍKOVOU

Pohádky Boženy Němcové patří k národnímu literárnímu pokladu. Stále uchvacují nesmírnou fantazií, tajemnými prostředními, důvtipnými zápletkami a jasným poselstvím, že dobro by mělo vyhrávat. Většina pohádek Boženy Němcové je již obecně známá a mnohé byly i zfilmované. Přesto stále existuje řada jejích pohádkových příběhů, které jako by na své objevení teprve čekaly. Supraphon 8. dubna 2022 vydává audioknihu Podivuhodné pohádky Boženy Němcové, pro niž producentka Naďa Dvorská sestavila výběr z méně známých pohádek.

„Sedm podivuhodných vyprávění v našem kompletu patří mezi ta méně známá, a o to překvapivější je seznámení s nimi. Ve většině z nich se skrývá řada tajuplných a napínavých dějů v tak obrovském množství, že by to jiným, méně inspirovaným a méně velkorysým autorům, stačilo na desítky pohádek,“ uvedla Naďa Dvorská a dodala ještě: „Již od samotných prvotních

příprav audioknihy jsem věděla, že bych byla ráda, kdyby pohádky mohly načíst Aňa Geislerová a Anna Kameníková, které spisovatelku ztvárnily v televizní minisérii Božena. Potěšilo mě, když obě s tímto nápadem souhlasily a pohádky načetly.“

V podání Ani Geislerové loni vyšla u Supraphonu také audiokniha s výběrem z korespondence Boženy Němcové. Herečka

k tomu uvedla: „Kdybych někomu měla doporučit něco z díla Boženy Němcové, tak určitě její dopisy. Z nich je cítit, jaká opravdu byla. A potom třeba Divou Báru nebo V zámku a podzámčí. Ovšem její pohádky jsou krásné, nadčasové a je dobré je i dnešním dětem připomínat.“

Audiokniha Božena Němcová – Podivuhodné pohádky v podání Ani Geislerové

a Anny Kameníkové obsahuje méně známé, ale o to zajímavější pohádky, které čekají na své objevení. Atmosféru vyprávění dotváří hudba skladatele Lumíra Hrmý a booklet CD ilustrovala výtvarnice Lela Geislerová.

Více než tříhodinová nahrávka vychází 8. dubna 2022 na CD-mp3 i v digitálních formátech u vydavatelství Supraphon.

Foto © Ivan Mikota

Foto © Ivan Mikota

SU 6655-2

AUDIOKNIHA OBSAHUJE:

O chytré princezně,
Spravedlivý Bohumil,
O labuti,
O Jozovi a Jankovi,
O třech zakletých psech,
Vodní paní,
Alabastrová ručička

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2 AUDIOKNIHOU S PÍSNÍČKAMI

Vtipný a okouzlující pohádkový příběh proslavený filmovou podobou načetla Veronika Khek Kubařová a písničkami umocnil Václav Noid Bárta a Evžen Gogela

Zvuková verze filmu Tajemství staré bambitky 2 navazuje na úspěšné televizní zpracování Tajemství staré bambitky 1. Rodina krále Jakuba a královny Aničky se rozrostla o jejich dcerku Johanku. Ta by moc ráda zjistila, jak to bylo s loupežníkem Karabou, o němž tak často slyší vyprávět, a také

má před očima jeho bambitku, uloženou v depozitáři zámku. Loupežník Karaba, nyní poctivý hrnčíř a její dědeček, se v tomto příběhu seznámí s královnou z vedlejšího království Julií. Oba se do sebe zamilují, a nakonec překonají zlo, které zanesou do Juliiny říše rádcové Lorenc a Ferenc. Spolu

s Jakubem, jeho rodinou a poddanými tak všichni dobří lidé zvítězí nad šmejdy, prodávajícími falešné kouzelné hrnce a okrádajícími národ. Lotři jsou potrestáni a láska zvítězí. Pohádku čte s mimořádným vypravěčským darem představitelka královny Julie Veronika Khek Kubařová. Písň,

zpívané Tomášem Klusem, Veronikou Khek Kubařovou, Jiřím Lábusem, Miroslavem Vladykou a Václavem Noid Bártou, podtrhují sílu celého vyprávění.

PŘIPOMÍNÁME: TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 1 / SU 6651-2

ZEDNÍČEK, KANYZA, RUML, SUCHÝ Z TÁBORA, KOPTA, RYCHLÝ, DVOŘÁK A SPEJBL S HURVÍNKEM ČTOU O ZOUBKOVÉ VÍLE A DALŠÍ POHÁDKY

Vychází úžasná audiokniha na pomoc všem rodičům i dětem.

Zábavné pohádky a příběhy, v nichž se posluchači dozvědí, proč je důležitá péče o zoubky. Malá princezna, zoubková víla, neposlušný kluk, mořský žraloček, zlý vlk i kouzelný kartáček – ti všichni mají k tématu čištění zubů co říci. Krátká vyprávění oblíbených českých herců poutavou a srozumitelnou formou naučí malé i velké, jak si udržet zdravý úsměv. I věci, do kterých se dětem nechce, se dají brát vesele a s dobrou náladou. Dvanáct původních „zoubkových“ pohádek domácích autorů nás o tom přesvědčí. Obsahuje řadu tipů a doporučení od stomatologů.

Foto © Martin Kubica

Matouš Ruml

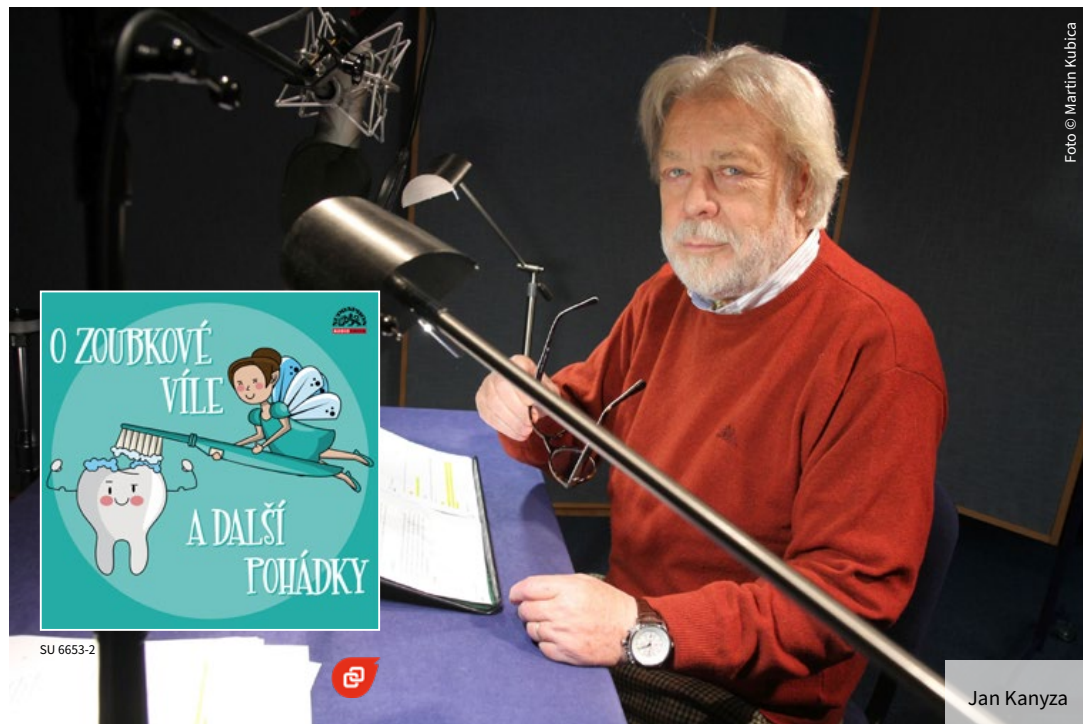

Foto © Martin Kubica

Jan Kanyza

SU 6653-2

Foto © Martin Kubica

Josef Dvořák

Foto © Lenka Hatašová

Pavel Zedníček

Foto © Martin Kubica

Jiří Suchý z Tábora

CESTY JOSEFA ŠPAČKA A TOMÁŠE JAMNÍKA

Cesty. Kde se cesty kříží a kde rozcházejí, jaké si sami vybíráme a jaké jsou osudové a nevyhnutelné: to je prizma, kterým se houslista JOSEF ŠPAČEK a violoncellista TOMÁŠ JAMNÍK podívali na díla Leoše Janáčka, Gideona Kleina, Bohuslava Martinů a Ervína Schulhoffa, napsaná v rozmezí pouhých pětaticet let 20. století. Album Cesty vydává 22. dubna 2022 Supraphon na CD i v digitálních formátech v mezinárodní distribuci.

Název alba *Cesty* nezvolili Josef Špaček s Tomášem Jamníkem náhodou. Zajímalo je, z jakých inspiračních zdrojů skladatelé čerpali, a zjistili, že často to je právě pohyb. Postupně dávali dohromady seznam všech míst pobytů, až vznikla speciální skládací mapa, která je k CD přiložena. Posлуhač tak sám může postupně hledat trasy, kterými osud všechny čtyři autory vedl.

Leoše Janáčka, fascinovaného myšlenkou slovanské vzájemnosti, vedla jeho touha do Ruska. Odtud také vzešel podnět ke smyčcovému kvartetu (na albu *Cesty* v ambiciózní úpravě pro dva nástroje), inspirovanému dílem Tolstého. „O úpravu Janáčkova kvartetu pro dva nástroje jsme

požádali našeho kamaráda Jiřího Kabátu, který i v tomto obsazení parádně vystihl všechny odstíny skladby. Po technické stránce se jedná o jedno z nejnáročnějších děl, některé prvky se zdály zprvu neproveditelné; je to na samotné hraně možností, a to nás ohromně baví,“ uvádí Josef Špaček.

I Janáčkův přítel a obdivovatel Ervín Schulhoff vztahoval své naděje k sovětskému Rusku; ty ho však nezachránily před nacistickým koncentračním táborem. Stejný osud (Terezín, Fürstengrube) ukončil život a nadějnou skladatelskou dráhu Gideona Kleina. Na albu *Cesty* se rozeznává jeho pozoruhodné *Duo pro housle a violoncello*. „Asi největší objev pro nás byl

Gideon Klein, který byl nacistickým režimem bohužel zavražděn již jako 25letý. Předtím našťáhl stihl nádhernou cestu do Itálie, ze které existuje podrobný deník,“ doplňuje informace Tomáš Jamník a ještě dodává: „Pro všechny skladatele je společné jedno: i přes životní neštěstí dokázali do svých skladeb promítnout také kus optimismu. A optimismus v dnešní složité době je rovněž hlavním poselstvím našeho alba.“

Bohuslava Martinů dovedly cesty – nejdříve za poznáním, poté na útěku před nacisty – přes Paříž do USA a zpět do Evropy, ale k jeho velké lítosti už nikdy až domů, kam se toužil vrátit. *Duo pro housle a violoncello* č. 2 vznikl na samém konci

skladatelovy životní cesty a uzavírá i album Josefa Špačka a Tomáše Jamníka. „Nejvíce práce jsme měli paradoxně s nejhranějším dílem – prvním duem Bohuslava Martinů. Jediné vydání, které existuje, obsahuje ohromné množství chyb, například kompletně chybějící dynamiku u violoncella nebo chybějící takty v kadenci. Naše úsilí směřovalo k tomu, aby posluchači mohli konečně slyšet dílo přesně tak, jak jej autor zamýšlel,“ upřesňuje Tomáš Jamník.

Album *Cesty*, které je virtuózní, hluboké a přesvědčivé, se dočká 15. června v pražské Winternitzově vile také koncertního provedení.

SU6517-2

Foto © Petra Hájská

DVOŘÁKOVO KLAVÍRNÍ KVARTETO

OBJEVUJE KRÁSU I BOLEST DUŠE V SCHUMANNOVĚ KOMORNÍM DÍLE

Dílo Roberta Schumanna dodnes udivuje svým rozsahem i hloubkou. Nové album Dvořákova klavírního kvarteta zachycuje celý oblouk Schumannovy tvorby, její počátky, vrchol i samotný konec. Jako konečně celé skladatelovo dílo připomíná, jak nerozlučně blízko spolu často kráčí nezměrná krása s bolestí a utrpením.

O albu s *Klavírními kvartety č. 1 a 2* Roberta Schumanna si před jeho vydáním povídáme s violistou Petrem Vernerem.

Proč jste zvolili pro své nové album právě skladby Roberta Schumanna?

Po vydání našeho „Dvořákovského“ alba jsme poměrně dlouho a rozvázně zvažovali náš příští nahrávací projekt. Možností bylo více. Jako snad každý soubor jsme toužili zaznamenat skladby námi oblíbeného světového repertoáru. Zároveň nám bylo jasné, že v dnešním přesyteném světě je lepší přijít spíše s neotřelou dramaturgií. Méně známé či zcela neznámé tituly nás sice baví objevovat a studovat, a několik takových projektů v našich dlouhodobých plánech máme, ale nakonec jasně zvítězil Robert Schumann. Umožnil nám totiž oboje. O jeho prvním klavírním kvartetu má hudební veřejnost zatím velmi mlhavé povědomí, pokud o něm vůbec ví. Skladbu napsal v osmnácti letech a šlo o jeho první rozsáhlé vícevěté dílo. K provedení ale tehdy nedošlo a bylo na dlouhé věky ztraceno. Materiál je k dispozici teprve od roku 2010, kdy se slavilo

200. výročí Schumannova narození. Jde o krásnou, zajímavou hudbu a nahrávek neexistuje mnoho. Neznámý, a přitom skvělý Schumann, to je přece naprosto neuvěřitelné.

A jaké další skladby na vašem novém albu uslyšíme?

Jeho často uváděný i nahrávaný vrcholný kvartet op. 47 – ten patří k naprostému repertoárovému bestselleru. A dramaturgii alba jsme doplnili jeho zcela posledním komorním dílem. Märchenerzählungen op. 132 jsou totiž vždy nahrávány ve verzi s klarinetem. Schumannem v manuskriptu autorizovaná verze s houslemi se na nahrávkách snad až na jednu výjimku nikde jinde nevyskytuje.

Vaše album zachycuje celý oblouk Schumannovy tvorby. Co bylo při nahrávání nejsložitější?

Na to se dá pohlížet z více úhlů. Obecně řečeno se interpretace každého díla se studiem a koncertováním vždy vyvíjí, někdy zraje k lepšímu, někdy je dobré ji pročistit od jistých „pódiových“ nánosů a třeba se i trochu

vrátit tam, kde byla v minulosti lepší. Jde o nekonečný proces, což je dobře, protože dává naší práci smysl a touhu neustále zlepšovat a hledat. Nahrávka je zachycení momentálního stavu a už se nikam nevyvíjí. Je to velká odpovědnost. Jiná filozofie. Najít odvahu, sebedůvěru a motivaci zachytit na CD svou momentální interpretaci díla je pro hudebníka vždy svým způsobem náročné. Jsme náhle blíže třeba k výtvarnému umění, které také předkládá hotový tvar. Vše další už je na fantazii a rozpoložení toho, kdo ho vnímá.

Ale je možný i jiný pohled na to, co je obtížné.

Vznik nahrávky nemá žádný interpret pouze ve svých rukou, výsledek velmi ovlivňuje jeho nahrávací tým. Musíte mít skvělého mistra zvuku s nejlepší technikou, empatického hudebního režiséra, inspirující akustiku, perfektního ladiče. V tom jsme měli velké štěstí, lidé kolem nás byli všichni úžasní. Ale musíte například také zvládnout nástrahy období covidu, ve kterém nahrávka vznikala. Všichni musí být v daném termínu zdraví na stejném místě.

Toho, co musí synchronizovaně zafungovat je ještě mnohem, mnohem více. Bylo-li něco skutečně těžké, pak především všechny tyto věci skloubit.

Budete zařazovat skladby z nového alba i do koncertního repertoáru?

Samozřejmě jsme se po dlouhém pandemickém půstu nesmírně těšili na hraní před publikem. Máme naplánováno mnoho koncertů doma i v cizině především s repertoárem nového alba. Ale nyní se situace velmi zkomplikovala. Válka, která propukla na Ukrajině a její pravděpodobné konsekvence, budou nepochybně vést k velkému utlumení živé kultury. Již nyní přicházejí zprávy o zrušených koncertech. „Inter arma silent leges“.

Zatím platí, že bychom nové album chtěli pokřtít na koncertě 9. června 2022 v Praze na Novoměstské radnici. Radu koncertů by mělo završit provedení obou Schumannových klavírních kvartetů na koncertě Českého komorního spolku ve Dvořákově síni Rudolfiny 12. prosince 2022.

SU4305-2

LISELOTTE ROKYTA: ZAMFIR MI ŘEKL, ŽE HRAJU JAKO MUŽ!

Panova flétna patří k nejstarším hudebním nástrojům lidstva a je doložena v mnoha starověkých kulturách. V její dokonalé podobě ji dnes známe především z využití v rumunské lidové hudbě. Odtud také pocházejí virtuosoři, kteří v druhé polovině 20. století nástroj proslavili: Damian Luca, Radu Simion, Nicolae Pîrvu, Simion Stanciu a Gheorghe Zamfir. Liselotte Rokyta studovala u čtyř učitelů z této „velké pětky“ a mnohé z autentické hry na Panovu flétnu se naučila i na několika cestách přímo od lidových hráčů v Rumunsku. Album, které vydává 22. dubna 2022 pod názvem *Syrinx* dokládá, že Panova flétna má své nezadatelné místo i ve světě klasické hudby.

Před vydáním alba jsme si s paní Liselottou Rokytoou popovídali.

Co vás přivedlo k Panově flétně?

Vyrostla jsem v Holandsku, kde tehdy byla Panova flétna celkem neobvyklým nástrojem. Když jsem byla malá, slyšela jsem hrát v televizi Gheorghe Zamfira a zvuk Panovy flétny mě tak okouzli, že jsem pro ni doslova zahorela! Tolik jsem toužila naučit se na ni hrát, ale trvalo ještě dost dlouho, než jsem se k nástroji skutečně dostala. Studium Panovy flétny na vysoké škole umění v Hilversumu a pak Amsterdamu jsem brala jako splněný sen.

Vaše nová nahrávka dokládá, že Panova flétna má své nezadatelné místo ve světě klasické hudby.

Koncertním hráčem na Panovu flétnu už jsem dlouho, ale pořád jediná profesionální hráčka v České republice. A Panova flétna už delší dobu patří do klasické hudby – nejde o novinku i když pro mnoho lidí je to pořád dost exotický nástroj.

Převážně hrají klasickou a rumunskou lidovou hudbu, s doprovodem varhany, klavír, komorní orchestr nebo s cimbálovou kapelou.

Jak bylo těžké nebo naopak lehké si vybrat ty správné skladby pro album *Syrinx*?

Když přišel Covid, svět se změnil a místo koncertů v zahraničí jsem byla doma, přišla jsem náhle o důvod hrát a cvičit...a abych

neztratila veškerou motivaci, začala jsem studovat sólový repertoár pro Panovu flétnu. Měla jsem dost skladeb, které jsem si už delší dobu chtěla zahrát, ale nenašla jsem čas. Zároveň přišla možnost natáčet pro Český rozhlas Ostrava a nápad udělat i album pro Supraphon byl na světě. Sólový repertoár jsem doplnila se skladbami pro Panovu flétnu a klavír (*s klavíristkou Eliškou Novotnou*), aby album bylo pestré.

Dočká se repertoár z alba i koncertního provedení?

Doufám, že album *Syrinx* přesvědčí organizátory festivalů klasické hudby, že Panova flétna může jejich program obohatit. Již se něco konkrétního i rýsuje pro letošní podzim.

Viděli jsme vaši fotografii s Gheorghe Zamfirem. Jaké bylo setkání s ním?

S Gheorghe Zamfirem jsem se v průběhu let setkávala vícekrát. Úplně první setkání bylo na masterclass v Holandsku v roce 1994. Ve Švýcarsku v roce 2010 a 2011 jsme oba učili na letní masterclass, a dokonce mě doprovázel na klavír, když jsme večer hráli na speciálním koncertě. Zamfir je veliký muzikant, moc ho obdivuju, jeho celý život je doslova zasvěcený Panově flétně. Vzpomínám na jeho kompliment, když jsem hrála jeho skladbu *Hora Batuta* z alba *Hora romanilor a tiganiada*. Bedlivě poslouchal, potom přišel ke mně a řekl: „Liselotte hrajete jako muž, jste skvělá!“

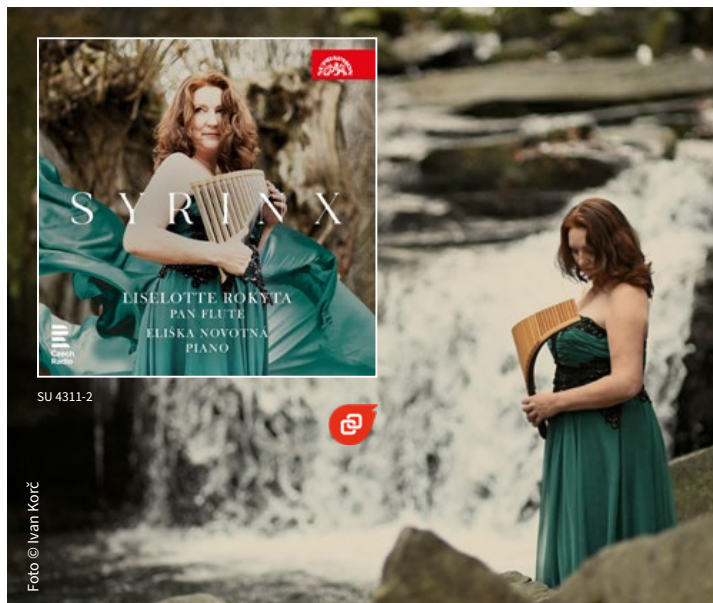

Foto © Ivan Korč

Foto © Archiv

Liselotte s Gheorghe Zamfirem

SU 4311-2

Foto © Ivan Korč

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon